

CUM SĂ ÎMBUNĂTĂȚIM APTITUDINILE COPILULUI PENTRU STUDIU

**PSIHOLOG,
OCHIȘ MIRABELA CODRUȚA**

NOIEMBRIE 2020

CUM SPRIJINIM, CA FAMILIE, VIAȚA DE ȘCOLAR A COPILULUI NOSTRU

Școala e o responsabilitate pe care copilul are nevoie să și-o asume, altfel va avea mereu probleme, prin urmare, îl pregătim mai bine dacă îl responsabilizăm încă de mic, dându-i diverse sarcini pe măsura capacităților și abilităților lui, începând de la a-și pune în ordine jucării și lucrășoare, până la mici sarcini gospodărești (să ducă gunoiul, să spele vasele, să strângă masa, să ude florile etc). Responsabilizându-l, el se va simți valoros, capabil și tot mai sigur pe el, va căpăta încrederea în sine și acesta este un factor esențial în motivarea copilului pentru școală. Cu cât copilul crește, cu atât are mai mult de studiat. Școala devine principala lui preocupare și, ca părinte, trebuie să îi arăți că te aștepți ca el să o trateze cu seriozitate.

ÎNCEPEM DE LA O VÂRSTĂ FRAGEDĂ

Pregătirea pentru școală și dragostea de cărți și studiu începe o dată cu poveștile pe care i le citim seara, înainte de culcare. Cărțile de colorat, plastilina, poezioare și cântecele, toate sunt de folos copilului, toate îi stimulează curiozitatea, memoria, imaginația, gândirea și vocabularul. Încurajăm curiozitatea nativă discutând cu ei, observând împreună mediul înconjurător, oamenii, natura, răspunzându-le la întrebări, ascultându-i cu viu interes, dându-le explicații pe măsura puterii lor de înțelegere și venind cu exemple la îndemâna lor.

NE IMPLICĂM ÎN VIAȚA LUI DE PREȘCOLAR

Dacă noi dăm atenție și importanță mersului la grădiniță și activităților pe care le efectuează acolo, dacă ne interesează ce face, ce învață, cum îi merge, ce colegi are, cum se împacă cu doamna educatoare și copilul va dovedi interes, preocupare pentru acest gen de activitate. Entuziasmul nostru și în general, toate atitudinile noastre sunt contagioase pentru copil. În drumul către școală, grădinița ne este de un real folos, e o etapă minunată de pregătire pentru viața de școlar.

ÎL AJUTĂM SĂ ÎNVEȚE SĂ SE ORGANIZEZE

Altfel riscă să își risipească eforturile și să nu obțină rezultatele scontate, să nu deprindă un management eficient al timpului (va fi dezorganizat, împrăștiat toată viața), să nu se poată organiza. Important este să-l implicăm și pe copil în organizarea studiului- în acest fel va învăța cum să procedeze, iar programul de lucru va deveni și responsabilitatea lui și nu-l va percepe ca pe ceva impus. Odată fixat acest program, respectați-l cu toții și evitați pe cât se poate excepțiile, mai ales la început. Să nu uităm că studiul trebuie să se realizeze zilnic, în pași mărunți, nu în salturi. De asemenea, stabilim împreună o agendă de lucru și obiective pe termen scurt și lung, dacă este nevoie chiar pe materii de studiu.

ÎI AMENAJĂM UN LOC SPECIAL PENTRU STUDIU

Chiar dacă nu avem o cameră care să fie numai a lui, de studiu, putem să-i amenajăm un colțișor din casă în acest scop. Copilul are nevoie de o masă bună de scris, un scaun, lumina care să-i vină din partea stângă, stilou, ascuțitoare, creioane colorate, radieră, acuarele și pensule, caiete, cărți și spații de depozitare a acestora. Este foarte important să aibă o poziție ergonomică în timpul efectuării temelor, să nu stea chircit deasupra măsuței de cafea, să își țină cărțile și caietele în ordine. Un spațiu de lucru unde rechizitele sale sunt păstrate îi spune că sunt importante, deci studiul și școala sunt importante.

ÎI DAM O MÂNĂ DE AJUTOR LA NEVOIE, FĂRĂ A NE ASUMA RĂSPUNDEREA TEMELOR LUI

Și cel mai bun elev se împotmolește câteodată. Nu ezitați să-i veniți în ajutor. În acest fel putem constata care sunt materiile la care copilul întâmpină dificultăți înainte să vină acasă cu carnetul plin de note și calitative proaste. Recomandabil ar fi să-l ajutăm să înțeleagă mai bine cerința temei sau a exercițiului, în loc să facem pe profesorul, să-i oferim o sugestie și să-l lăsăm să lucreze singur. Nu este ideal să-l ajutăm să-și facă temele în mod obișnuit- își va pierde încrederea în el și există riscul ca temele să devină responsabilitatea noastră, nu a lui.

SCHIMBĂM ÎMPREUNĂ CEEA CE NU MERGE

Se prea poate ca o schemă de organizare a timpului de studiu să nu funcționeze așa cum ne-am așteptat ori ca lista noastră de priorități să fie greșită, ori ca obiectivele noastre să fie nerealiste, ori ca metoda de lucru să nu fie eficientă. Nu merge, schimbăm. Tocmai de aceea este bine să ținem cont și de opiniile și sugestiile copilului. De multe ori el vede detaliile care nouă ne-au scăpat. Nu fiți încăpățânați. Nu e nimic dacă propunerea noastră a dat greș și a lui funcționează.

SĂ-L AJUTĂM SĂ-ȘI DEZVOLTE ABILITĂȚILE DE BAZĂ ALE ÎNVĂȚĂRII

Fără abilitățile de bază ale învățării (cititul, scrisul, socotitul și exprimarea liberă), copilul nu poate avea rezultate școlare bune. Dacă nu citește bine, nu va putea învăța mai nimic, manualele vor rămâne aproape niște mistere. Dacă scrie greu, face greșeli mari de ortografie, scrie indescifrabil, nu-și va putea lua notițe în clasă, nu-și va putea face temele, nu se va putea exprima în scris la lucrări de control și teze, la examene. Dacă nu stăpânește tabla înmulțirii, nu poate face adunări, scăderi, înmulțiri și împărțiri, nu are cum să învețe la matematică, la fizică, la chimie și cu fiecare an materia devine tot mai dificilă și mai greu de recuperat. Copilul are nevoie să-și exerseze toate aceste abilități în mod consecvent și să le stăpânească foarte bine.

ÎL AJUTĂM SĂ-ȘI DEZVOLTE MEMORIA, IMAGINAȚIA, CREATIVITATEA, LOGICA ȘI LIMBAJUL

Unii copii au o memorie fotografică, altora le trebuie mai mult timp să rețină o informație. Memoria e ca un mușchi- se dezvoltă cu atât mai mult cu cât e pusă mai des la treabă. Să-l ajutăm să învețe pe de rost poezii, cântece, să își învețe pe dinafară orarul, să rețină ce are de făcut fără să-și facă zece de mii de notițe. Jocurile de scrabble, sudoku, șah, desenul, modelajul, cititul, compunerile libere și mai presuse de toate, joaca sunt de folos. Joaca de-a ceva, jocurile de rol, teatrul și teatrul de păpuși, confecționarea decorațiunilor, hăinuțe pentru păpuși, felicitărilor, albumelor foto, cadourilor și ambalajelor pentru cadouri, toate dau frâu liber imaginației copilului, toate îi stimulează creativitatea, dar și abilitățile manuale, îndemânarea și simțul estetic.

BIBLIOGRAFIE

- Robin Harwood, Scott A. Miller, Ross Vasta- Psihologia Copilului, Editura Polirom, București, 2010.
- Irina Petrea - Și tu poți fi supernanny-copilul la școală, Editura Trei, București, 2012.